

Toelichting artikel 1

- b. *Alleenstaande*: de omschrijving van het begrip alleenstaande komt overeen met de beschrijving die de wet hanteert. Degene die geen gezamenlijke huishouding voert met een ander kan worden aangemerkt als een alleenstaande. De verordening is van toepassing op personen van 21 jaar of ouder, doch jonger dan 65 jaar.
- c. *Alleenstaande ouder*: de omschrijving van het begrip alleenstaande ouder komt overeen met de omschrijving die de wet hanteert. De verordening is van toepassing op personen van 21 jaar of ouder, doch jonger dan 65 jaar.
- d. *Gehuwd*: de omschrijving van het begrip gehuwden komt overeen met de omschrijving die de wet hanteert. De verordening is van toepassing op personen van 21 jaar of ouder, doch jonger dan 65 jaar.
- e. *kind*: het gaat hierbij om in Nederland woonachtige eigen kind(eren) en/of stiefkind(eren) en/of geadopteerde kind(eren). Pleegkinderenvallen niet onder het begrip “kind”: zij worden beschouwd als een zelfstandig subject van bijstand;
- f. *Ten laste komend kind*: onder het “ten laste komend kind” wordt verstaan het kind jonger dan 18 jaar, voor wie de alleenstaande of de gehuwde aanspraak op kinderbijslag kan maken. Hierbij geldt dat het kind in Nederland moet wonen.
- g. *Belanghebbende*: onder belanghebbende wordt verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. In het geval van gehuwden zijn beide echtgenoten belanghebbende; beiden hebben rechtstreeks belang bij een besluit van burgemeester en wethouders inzake de verlening van bijstand. De overige leden van het gezin, die onder de gezinsbijstand vallen, hebben geen afzonderlijk opeisbaar recht op bijstand. Zij kunnen dan ook niet als belanghebbenden worden aangemerkt.
- j. *Netto minimumloon*: deze omschrijving komt overeen met de omschrijving in de wet, artikel 37, eerste lid WWB en moet overeenkomstig worden uitgelegd.
- k. *Onderhuurder*: de commerciële prijs is gerelateerd aan de korting onderhuur gebaseerd op de WWB, art. 33, lid 4;
- l. *Kostganger*: de commerciële prijs is gerelateerd aan de korting onderhuur gebaseerd op de WWB, art. 33, lid 4.

Toelichting artikel 2

Artikel 30 van de WWB schrijft voor dat de verordening vaststelt door welke categorieën de bijstandsnorm wordt verlaagd of verhoogd. De categorie-indeling is gebaseerd op de WWB. De begrippen zijn nader uitgelegd in artikel 1 van de verordening.

Toelichting artikel 3

Lid 1: Bij de vaststelling van de basisnorm voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder is de wetgever uitgegaan van de veronderstelling dat betrokkene de bestaanskosten geheel met een ander kan delen. Indien dit niet het geval is, wordt de basisnorm verhoogd met een toeslag. Voor het bepalen van de hoogte van de toeslag worden alle extra algemeen noodzakelijke bestaanskosten in aanmerking genomen die de alleenstaande of de alleenstaande ouder heeft ten opzichte van degene die met zijn partner een gezamenlijke huishouding voert. Het gaat hierbij niet alleen om woonkosten maar ook om alle andere uitgaven waarbij partners een schaalvoordeel hebben omdat zij de kosten van huisvesting en huishouding gezamenlijk opbrengen. Bij de beoordeling of betrokkene inderdaad hogere bestaanskosten heeft, is in voorkomende gevallen niet bepalend of deze ook feitelijk deze kosten met een ander deelt, maar of het – gegeven de omstandigheid – redelijk is ervan uit te gaan dat deze kosten kunnen worden gedeeld. Hiertoe wordt gesproken over het ‘kunnen delen’ van de kosten.

De mate waarin de bestaanskosten kunnen worden gedeeld bepaalt, de hoogte van de toeslag. De toeslag bedraagt minimaal 5 % en maximaal 20 % van het toepasselijke netto minimumloon. Degene die voor de toeslag in aanmerking wenst te komen, moet aannemelijk maken dat er geen

sprake is van kosten die kunnen worden gedeeld en dat er derhalve terecht aanspraak op een toeslag wordt gemaakt (artikel 30, lid 2 WWB). De toeslag maakt een integraal deel van de bijstandsuitkering uit. De algemene inlichtingenverplichting die op de aanvrager rust, geldt ook voor het toeslagendeel. Aanvrager zal dan ook door middel van het overleggen van gegevens het recht moeten aantonen.

Lid 2: Artikel 30, tweede lid WWB schrijft voor dat een toeslag, onverminderd het bepaalde in artikel 27, 28 en 29 van de wet voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder met zijn kinderen in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft, wordt bepaald op het maximumbedrag, genoemd in artikel 25, tweede lid WWB. De maximale toeslag komt neer op 20 % van het netto minimumloon. In deze verordening wordt volstaan met een verwijzing naar het bedrag zoals dat in de wet is genoemd. Dit bedrag wordt regelmatig bijgesteld. De artikelen 27, 28 en 29 WWB geven de gemeente de bevoegdheid om voor bepaalde categorieën de bijstandsnorm of de toeslag lager vast te stellen. Dit betekent dat indien aanvrager voldoet aan de voorwaarde genoemd in artikel 3, tweede lid van de verordening, het toch kan zijn dat er geen recht op een toeslag van 20 % van het minimumloon bestaat indien de gemeente daarnaast tevens gebruik maakt van de mogelijkheid om de bijstandsnorm of de toeslag te verlagen bijvoorbeeld bij het ontbreken van woonkosten. In dit lid worden ook onderhuurder en kostganger genoemd. Zouden zij niet als uitzondering op deze plaats worden opgenomen, dan zou dat tot gevolg hebben dat ook voor hen de toeslag conform artikel 3 lager zou worden vastgesteld aangezien zij hun hoofdverblijf in dezelfde woning hebben als de onderverhuurder c.q kostganger of andere kamerbewoners of kostgangers. Een verlaging van de toeslag om deze reden is niet redelijk omdat het voordeel dat onderhuurders/kostgangers hebben bij het betalen van een commerciële prijs dermate laag is dat bij het vaststellen van de hoogte van de toeslag er vanuit moet worden gegaan dat zij geen voordel genieten. Verder wordt in dit lid geregeld dat wanneer de inkomsten van het inwonende kind van geringe aard zijn er geen sprake kan zijn van het kunnen delen van de algemene noodzakelijke kosten van het bestaan, de grens is gesteld op 40 % van het minimumloon.

Ook is lid 2 van toepassing op hen die met uitsluitend een of meer hulpbehoevenden een woning bewonen, zijnde een bloedverwant in de eerste graad of een bloedverwant in de tweede graad en bij een van hen sprake is van zorgbehoefte. Deze bepaling is opgenomen om te voorkomen dat een verlaging van de maximale toeslag tot het onbeoogde effect zou leiden dat de zorgbehoevende aangewezen zou raken op enige vorm van intramurale zorg waardoor de maatschappelijke kosten onevenredig zouden toenemen. Ook de zorgbehoevende zelf komt ongeacht of hij de woning deelt met een ander, vanwege zijn bijzonder positie in aanmerking voor een volledige toeslag.

Lid 3: Het gezamenlijk bewonen van een woning levert schaalvoordelen op. Deze schaalvoordelen treden op omdat de woonlasten kunnen worden gedeeld en worden forfaitair berekend op 10 % van het wettelijk minimumloon. Indien er op enigerlei wijze sprake is van het kunnen delen van de kosten wordt de toeslag als gevolg van schaalvoordelen vastgesteld op 10 % van het netto minimumloon.

Lid 4: De normensystematiek van de WWB kent geen afzonderlijke normen voor 21- en 22-jarige alleenstaanden. Het gevolg zou zijn dat de bijstandsuitkering in bepaalde gevallen hoger is dan het loon dat men verdient indien men een dienstbetrekking heeft. Op die manier is er onvoldoende stimulans om arbeid te aanvaarden. Om dit te voorkomen worden de toeslagen voor 21- en 22-jarigen lager vastgesteld.

Lid 5: Indien er sprake is van het delen van kosten, wordt voor de alleenstaande van 21 of 22 jaar een lager toeslag vastgesteld dan voor de alleenstaande die een zelfstandige huishouding voert als bedoeld in lid 4.

Lid 6: Van lagere bestaanskosten als gevolg van de woonsituatie is sprake als er aan bewoning geen woonlasten zijn verbonden. Hiervan is geen sprake in geval de ex-partner de woonlasten

betaalt omdat dit wordt gezien als alimentatie. Er wordt dan een woning bewoond waaraan voor de bijstandsgerechtigde geen woonkosten zijn verbonden. Het financiële voordeel van het niet verschuldigd zijn van woonkosten rechtvaardigt een lager bedrag aan algemene bijstand.

Toelichting artikel 4

Lid 1: dit artikel ziet op de situatie waarin een echtpaar als gevolg van het kunnen delen van bepaalde kosten lagere algemeen noodzakelijke bestaanskosten heeft dan waarin de landelijke norm voorziet. Bij de alleenstaande en de alleenstaande ouder is hiermee rekening gehouden in het kader van de verhoging van de bijstandsnorm met een beperkte toeslag. Bij echtparen is dat niet mogelijk omdat voor hen een landelijke norm van 100 % geldt. Maar ook gehuwden kunnen schaalvoordelen hebben doordat zij de kosten van het bestaan kunnen delen, bijvoorbeeld met een inwonend verdienend kind. Teneinde een ten opzichte van alleenstaande en alleenstaande ouders, evenwichtig beleid te kunnen voeren is het wenselijk ook bij echtparen rekening te houden met de uit zo'n situatie voortvloeiende noodzakelijke bestaanskosten overeenkomstig het bepaalde in artikel 26 WWB.

In dit lid wordt ook geregeld dat wanneer de inkomsten van het inwonende kind van geringe aard zijn er geen sprake kan zijn van het kunnen delen van de algemeen noodzakelijke kosten van bestaan. De grens is gesteld op 40 % van het toepasselijke minimumloon.

Ten aanzien van zorgbehoevenden geldt een zelfde redenering als in het geval van het tweede lid van artikel 3.

Lid 2: Het gezamenlijk bewonen van een woning levert schaalvoordelen op. Deze schaalvoordelen treden op omdat de woonlasten kunnen worden gedeeld. De kosten van heffingen, belastingen, verzekeringen, vastrecht nutsbedrijven en dergelijke zijn voor personen die een woning delen lager omdat deze kosten per woning slechts eenmaal in rekening worden gebracht. Deze schaalvoordelen worden forfaitair berekend op 10 % van het netto minimumloon. Indien op enigerlei wijze sprake is van het kunnen delen van kosten wordt de verlaging als gevolg van de optredende schaalvoordelen vastgesteld op 10 % van het netto minimumloon.

Toelichting artikel 6

Deze bepalingen bieden het college de mogelijkheid om in alle niet voorziene situaties te handelen om onbillijkheden, als gevolg van bijvoorbeeld cumulatie van diverse maatregelen of volgend uit de omstandigheden waarin belanghebbende verkeert, te voorkomen.

Het tweede lid biedt de mogelijkheid om te beslissen in een situatie waarin de verordening niet voorziet.

Toelichting artikel 7

Dit artikel schrijft voor dat de uitvoering van de wet berust bij het college. Het college kan deze bevoegdheid zoals in de Algemene wet bestuursrecht geregeld mandateren aan ambtenaren.

Toelichting artikel 10

Deze verordening wijkt ten opzichte van vorige verordening op enkele punten af en kan in sommige situaties tot een lagere uitkering leiden. Hierdoor is een herbeoordeling noodzakelijk. Aangezien de invoering van de WWB het ook op andere punten noodzakelijk maakt een herbeoordeling te verrichten, is het gewenst de herbeoordeling op een en hetzelfde moment te laten plaatsvinden. Het is echter niet mogelijk alle uitkeringsgerechtigden op eenzelfde tijdstip te herbeoordelen. De verordening voorziet daarom in een bepaling dat de herbeoordelingen gespreid over 2004 en de eerste helft van 2005 kunnen plaatsvinden. Tot het moment van herbeoordelen blijft voor de belanghebbende de "oude verordening" van kracht. Indien de herbeoordeling tot een lagere uitkering leidt blijft bij wijze van overgangsregeling en in een ongewijzigde gezinssituatie het oude uitkeringsniveau gedurende drie maanden gehandhaafd.